

शतज्ञायां याच । “ब्रह्महा हृषलोपतिः” इति “हृषलो-
मेनवीतस्य” इति च मनुः ।

हृषलोचन पु० हृषलो व लोचने यस्य । १ मूषिके । ६३० ।

२ हृषनेने न० । ६३० । ३ हृषतल्यनेने लि० ।

हृषवाहन पु० हृषो वाहनमस्य । शिवे हृषभवाहवाद्योऽप्यत्र
वृषशत्रु पु० ६३० । श्रीकण्ठे लिङ्गा० हृषालकादयोऽप्यत्र
वृषस्यन्ती स्त्री हृषेण जम्भनमिच्छति हृष+जाभाये क्यच्
सृक् च शतृ-ङीप् । काशक्याम् अमरः “लक्ष्मणं वा वृष-
स्यन्ती” भट्टः । [अग्राम् अमरः । २ कपिकच्छा हेमच० ।
वृषा स्त्री हृषः मूषिकस्तदाकरः पर्वोऽस्याः क्यच् । १ मूषिकप-
हृषाकपायी स्त्री हृषाकपेः पत्नी ङीप् ऐह् च । १ चक्षुषां
२ गीर्वाणम् अमरः । १ स्नाह्यां ३ यस्यां १ जीवन्त्यां ६ य-
तावर्याञ्च मेदि० ।

हृषाकपि पु० वृषं चर्मे न कल्पयति न+कपि-रन् नलोपः ।

१ महादेवे २ विष्णो ३ शम्भो मेदि० ४ इन्द्रे खीरस्नानी ।

हृषाकर पु० हृषस्य सामर्थ्यं स्नाकरः । साधे राजनि० ।

हृषाङ्ग प्र० वृषः अङ्गोऽस्य । शिवे २ भङ्गातके २ वृषे च
४ बाधो पुञ्प्रवृत्ति च मेदि० ।

हृषाहार पुंस्त्री हृषो मूषिक आहारो यस्य । विह्वले हारा०
हृ(वृ)षि(षी) स्त्री वन्यादित्वे ऋवल्तोऽस्यां षीदन्ति सद-
एट् ऋवः वृ आदेशः ङीप् पृषो० अन्तःस्थादित्वे वृष-
कि वा ङीप् । प्रतिगं शुभमयावनभेदे अमरः ।

हृषोत्सर्ग प्र० उत्+हृज-वज् ६३० । कृताद्युद्देशेन तत्-
प्रादिभिः क्रियमाणे विधानेन वृषस्य त्यागे
तद्विधिर्वाचा शु० त० “काशविभेके अग्निपु० “एकादशाहे
मेतस्य यथा गोतृच्छज्यते वृषः । मेतलोकं परित्यज्य
स्वर्गलोकं च गच्छति । आद्यान्नाहो लिपणे वा पचे साधि
च वत्सरे । हृषोत्सर्गं कर्त्तव्यो यावत् स्यात् सपिण्डता ।
सपिण्डोकरणादूर्ध्वं कालोऽप्यः शास्त्रोद्भूतः” ।
यस्य मेतस्येति सामान्यमुतेः पितृभिर्हृषाभि हृषोत्सर्गः
प्रतीयते । लिपणोऽत्र चान्द्रः आहो तवादर्गनात्
आहमदोषे जात० “जह्वं लिपणात् यत् आहं कृता-
हन्त्येव तज्जवेत्” । अत्र पूर्वकृततिथिमादाय लिपणगणना
साधिकां कृतविधौ विधानात् लिपणआहमपि कृताहे
कार्यम् । अत्र वत्सर इत्युपादानात् विष्णुधर्मोत्तमीये
कृताह इति पदं पूर्वसंस्कारकृततिथिपरम् । तद्वयथा
हृषोत्सर्गमणित्वं विष्णुः “विष्णुहृतये चैव कृताहे
वाच्यस्य च । कृताहो यस्य यस्मिन् वा तस्मिन्नहनि

कारवेत्” । यस्य वाच्यस्य पितादेर्यस्मिन्नहनि कृताहः
तत्तिथौ कर्त्तव्यमित्यर्थः । (तत्तिथिच प्रथमादिकला
ह्रासहस्तान्यतरक्रियया सजानीयतिथिज्ञेन लिपणआहो
पक्षान्तरत्वेऽपि न क्षतिः) । ऊन्दोमप० “हृषोत्सर्गविधिं
व्याख्यास्यामः “कार्तिकां पोषमासां देवत्यान्वयुक्तां
दशाहे गते संवत्सरेऽतोति वा” । अत्र कृततिथिमादाय
वत्सरगणना दशाहर्वादित्यविरोधः । एकादशाह इति
आद्यान्नाह इति च अशोचान्द्वितीयदिनपरम् । अशो-
चान्तात् द्वितीयेऽङ्गोत्पन्नमे “हृषोत्सर्गं कर्त्तव्यो देवा
च कपिवा शुभा” मत्स्यपु० नृकवाक्यात् । मेतहृषोत्सर्गे
हृदिनाहं न कार्यम् “नामीकं संवत्सरात् हृदिर्बोत्सर्गे
विधीयते । सपिण्डोकरणादूर्ध्वं हृदिनाहं विधीयते”
उद्यनोपचरणात् । हृषलक्षणायाः कर्मप्रकात्या० “अव्यक्तो
जीववत्सायाः पयस्विन्याः सुतो बली । एकवर्षी हि-
वर्षी वा यो वा स्यादटकासुतः । यूषादुत्तरो यस्तु बभो
वा भीच इव वा । समावरान् सप्त परासुत्सृष्टस्तारवेदु-
ह्रमः” । अटकासुतः अटकातिथिषु जातः “हृष एव
स मोक्तव्यो न सन्त्याहो गृहे वसन्” मत्स्यपु० । वत्सरो-
विशेषति कात्या० “अपतो बोहिता पत्नी पाश्यां
मीचपाश्वरे । पुत्रतस्य भवेत् क्षणा हृषमस्य च मीचये ।
चतस्रो वत्सिका भद्रा हे वा सन्भवतोऽपि वा । यत्सं
सर्वाङ्गसंपूर्णं कन्या वा वत्सिका भवेत्” रेवीपु० च० । अत्र
सम्भवत इत्युक्त्या एकयापि वत्सतया हृषोत्सर्गः सिध्यति ।
“अद्वित्वोत्सृज्यते पूर्वं गाद्यालङ्कृत्य सर्वतः । तत्रेन
शमतश्चक्रं यास्ये शूलं समाचिखेत् । धातुना हेमतारेण
आयसेनायवाऽहृवेत्” रेवीपु० । मेतोहृषकहृषोत्सर्गस्य
मन्त्रमासादावपि कर्त्तव्यः “अशोचान्ताऽपि कर्त्तव्यं हृषो-
त्सर्गादिकं वृषे । मन्त्रिणुर्वादिदोषस्तु न प्याहस्तस्य क-
श्चन” शु० त० हृतवाक्यात् । काशमाधवीये कालादये च
मन्त्रमासि कर्त्तव्यताभिधेयपक्षस्य प्रवृत्तं यथा “आश्विन
स्त्रीकृतिः कास्यहृषोत्सर्गं च निम्नयः” । अत्र कास्येति
विशेषणात् नित्यस्य न निधेयः “अशोचान्तात् द्वितीये-
ऽङ्गि यस्य गोतृच्छज्यते हृषः । न तस्य निष्कृतिर्दृष्टा दत्तैः
आहमतेरपि” इत्युक्तेस्तस्य नित्यत्वम् चन्दनधेनुशब्दे
दृश्यम् ।

हृष्टि स्त्री हृष-क्तिन् । १ पर्वणे अमरः । कर्मणि क्तिन् ।

मेवादिभिः २ सिध्यमाने कृते । तत्कारणं यथा

“ब्रुवन्तु परमार्थञ्च किमिन्द्रादुदितेव च । अर्थादि-